

**GALERIJA LIKOVNIH
SAMORASTNIKOV TREBNJE**

OD PEŠPOTNEGA ČASA DO DANES

Rudi Stopar

OD
PEŠPOTNEGA
ČASA
DO
DANES

GALERIJA LIKOVNIH SAMORASTNIKOV TREBNJE,
od 3. oktobra 2020 do 14. februarja 2021

RUDI STOPAR

Rudi Stopar, lahko rečemo še zadnji slovenski uomo universale, je kipar, pesnik, pisatelj, aktivist in kulturnik. Najprej ga je v poznih 50. letih prejšnjega stoletja očaralo kiparstvo, nato sta sledili poezija in proza. Rudi Stopar aktivno organizira kulturne dogodke v domači Sevnici, od preloma tisočletij pa je dejaven tudi kot strasten borec za ohranjanje struge reke Save.

Slovenci ga poznamo kot kiparja, ki že desetletja oblikuje pločevino v mednarodno prepoznavne oblike. Obiskovalci trebanjske galerije se ga najbolj spomnijo po kipu Krjavlja, čeprav se v zbirki galerije nahaja še 13 drugih del.

DARJA LOBNIKAR LOVAK

Pred nekaj leti je Darja Lobnikar Lovak razkrila, da je slikala že pri treh letih. K temu je prav gotovo prispevala dediščina njene babice, ki je pred prvo svetovno vojno obiskovala zasebno slikarsko šolo pri Rihardu Jakopiču (»5 predmetov Darje Lobnikar Lovak«, 2009; Grubar, 2007). Življenjska pot je Darjo pripeljala v Zagreb, kjer je uspešno zaključila izobraževanje za aranžerko – dekoraterko, se poročila in se z možem tam tudi naselila. Slikarsko ustvarjalno pot je pričela konec 70. let 20. stoletja, glinena masa pa jo je očarala desetletje kasneje, ko je začela ustvarjati prepoznavne belo in črno glazirane skulpture.

Tokrat je v Trebnjem na ogled retrospektivni izbor osemnajstih kipov, ki predstavljajo Rudijevo več kot šestdeset let trajajoče umetniško raziskovanje.

Kiparstvo se je tradicionalno izražalo v tehnikah dodajanja in odvzemanja.

Kiparji so ulivali, sestavljali in oblikovali volumne ter izbirali materiale, ki so bili trajni, vzdržljivi in lepi. Tudi v tem pogledu je prišlo do preloma s Pablom Picassom, ki je med prvimi v likovnih delih začel uporabljati pločevino.

S pridom je uporabil spoznanje, da je pločevina hkrati ploskev in črta, ki prostor zamejuje na več načinov in pri upogibu ustvarja praznino. Železna pločevina je bila Picassov izrazni material

že pri ustvarjanju Kitare. Prvo skulpturo s tem naslovom je umetnik izdelal leta 1912 iz kartona; ta je služila kot prototip skulpture iz leta 1914, ki jo je sestavil iz žice in pločevine.¹

Z enakim materialom, železno pločevino, je velik del svojega opusa ustvaril tudi Rudi Stopar. Na razstavi sicer opazimo ploskovito silhueto ženske figure Meri, ki je izrezana iz debele železne plošče, pri čemer se

kipar osredotoča predvsem na raziskovanje ženskih atributov. Figura je nastala na začetku umetnikove kiparske poti.

Na razstavi sta predstavljeni tudi dve skulpturi iz žgane gline, ki sta nastali v zadnjih letih; najzgodnejše delo iz tega materiala, vključeno v razstavo, je iz leta 1969. Desetletje kasneje se je Rudi Stopar pričel izražati z zanj prepoznavno železno pločevino, ki jo vari, ji dodaja drobne delce, iz nje ustvarja površinske texture in tako kuje tridimenzionalne podobe iz zgodb, slovenske tradicije in mitologije.

Eno prvih tovrstnih del je poimenoval Strašila, sledile so Čarovnica in podobe škrata Tausa z Gorjancev, ki ga je umetnik spoznal ob pripovedovanju svojega dobrega prijatelja Boža Račiča, znanega slovenskega etnografa in učitelja.

Galerija likovnih samorastnikov Trebnje v zbirki hrani 24 del Darje Lobnikar Lovak. Tokratna spominska razstava je pripravljena v sodelovanju z Markom Lovakom, Darjinim sinom, in predstavlja retrospektivni izbor tridesetih slikarskih del, od slik na steklo in platno do pastelov, tušev in risb.

Najzgodnejša dela na razstavi lahko umestimo v 80. leta 20. stoletja, ko se je Darjino oko ustavilo na cvetličnih tihožitjih. Drobni cvetovi trobentic, lilij in vrtnic bi lahko kot drobni utrinki narave spremljali žalostinke. V prvem planu naslikane cvetove spremljajo nevihtno nebo, temačni sivi odtenki, pasovi žalosti. Pasovito prelivanje sivin v ozadju je Darja prenesla tudi na žanrske prizore, ki velikokrat prikazujejo težek položaj ženske. Ženski liki so tisti, ki so napadeni in trpijo. Ženski lik je izoliran tudi v skupini, je figura, osamljena v svoji žalosti.

Kasneje je Darja Lobnikar Lovak v opus vključila upodobitve številnih mestnih vedut, ki so plod objektivnejšega, morebiti tudi bolj matematičnega opazovanja prepoznavnih mestnih

značilnosti. V številnih variacijah namreč opazimo določeno ulično svetilko, značilni pogled na ljubljanski Prešernov trg ali zagrebški Gornji grad. Če v začetku umetničnega ustvarjanja – v povezavi z deli na steklo – govorimo o nežnejšem prelivanju sivin, sta kasneje svetloba in tema jasneje ločeni z izrazitimi od-

tenki, včasih celo z ostro črto. Zdi se, kot da se bojujeta dva pola, pola svetlobe in sence, veselja in žalosti, delovnega zagona in vdanosti v usodo. Na trenutke nas spomnita na preigravanje svetlobe in barve v delih Silvestra Komela.

V razstavo smo umestili tudi 14 risb, nekaj ustvarjenih s svinčnikom, nekaj pa v kombinaciji s tušem, z akrilom ali pa s pastelom. Če je za Darjina dela na platnu in steklu značilno, da jih preveva iskanje notranjega miru, umiritve in da je slikarstvo sredstvo za izražanje notranjih viharjev (tistih pomembnejših in bolj prelomnih, seveda), v risbi opazimo prehajanje od bolj realističnega slikanja opazovane podobe k picassovskemu krčenju in omejevanju na najnujnejše poteze. Na eni strani so risbe, monolitne podobe miru in statičnosti,

Na razstavi si obiskovalci lahko poleg Čarovnice ogledajo tudi Utrujenega Deseta brata in upodobitev Barjanec – Drevak. Kipar Rudi Stopar s temi skulpturami nenehno raziskuje tehnične možnosti materiala, uvijanja ploskve in njenega teksturiranja ter se pogloblja v tradicijo ljudskega pripovedništva.

Rudi Stopar je prepoznavno dejaven tudi s pisanjem haikujev. Poezija pri njem ne ostane samo v pisani besedi, nadgradi jo s haigami – če poenostavimo, gre za ilustracije, ki spremljajo haikuje. Rudi v trenutku ustvarjanja poezije stopi še korak dlje in haiku preobrazila v kiparsko stvaritev. Eno takih del je Drevo vračanja, ki označuje prelom med realističnim pripovednim izražanjem in raziskovanjem abstraktnejših izrazov.

O Rudijevih delih, nastalih predvsem v zadnjih dveh desetletjih, je Mario Berdić zapisal: »Umetnikovo formalno izhodišče je po eni strani geometrijsko abstraktna sfera ali krogla in iz nje izpeljane krivuljaste ali serpentinaste oblike (Kotaljenja!), po drugi pa ekspresivno vibasto stilizirana, 'manieristično' podaljšana človeška figura, neredko dopolnjena z živalskimi liki, kjer se zrcalijo izhodiščne vijugaste, valovite linije.« (Berdić, b. d.: 1).

Toda umetnikovo delo je še veliko več. Njegova dela so razmisleki o življenju, so načrti za preobrazbo fizičnih pokrajin in so čipkaste kletke popolnosti.

Berdić, M. (brez datuma). Razstava Rudi Stopar, zbirka Ogleđ, Okno Radogost. Sevnica: samozaložba.

Grubar, U. K. (11. 3. 2007). Darja Lobnikar Lovak, slikarka – Še vedno odklopljena. NeDelo.

5 predmetov Darje Lobnikar Lovak. (27. 2. 2009). Delo.

na drugi strani pa so kontrastov polna dela, nastala okoli leta 1991. Avtorčina roka je na podlagi samozavestno zgradila konstrukt linij, z napetostmi med njimi in barvnimi ploskvami pa je podobo preobrazila v ekspresivno, vihravo podobo, polno tesnobe in silovitosti. Geometrijski elementi, poudarjena črta in že skoraj tehnično natančno konstruiranje podob so Darjo Lobnikar Lovak spremljali v preostanku opusa.

Poglavje zase so Darjini avtoportreti. Lastno podobo je umetnica proučevala od ustvarjalnih začetkov do konca življenja. Upodobila se je v svojem ateljeju, med platni, olji in akrili, čopiči in paletami, velikokrat skrita za platnom ali napol v senci, vedno pa s prepoznavnimi lasmi in z izrazitimi očmi. Nenazadnje na razstavi predstavljamo tudi nekaj značilnih risb, ki predstavljajo Darjin vstop v svet karikatur in risank ter njeno neustavljivo navdušenje nad animiranim filmom.

Umetniška pot Darje Lobnikar Lovak je bila neločljivo povezana z Galerijo likovnih samorastnikov Trebnje. Njena dela iz zbirke trebanjske galerije so bila uvrščena na številne razstave v Trebnjem in v tujini. V Trebnjem se je Darja počutila kot doma; počutila se je sprejeto, mirno in navdahnjeno, zato njena dela z veseljem predstavljamo na stalni razstavi, sedaj pa tudi na začasni razstavi skupaj z deli Rudija Stoparja.

Janez Gartnar in Darja Lobnikar Lovak

6

PLASTENJE | 2011

7

 POLŽEK | 1987

BARJANEC – DREVAK | 1996

LADJA V KRVI | 1991

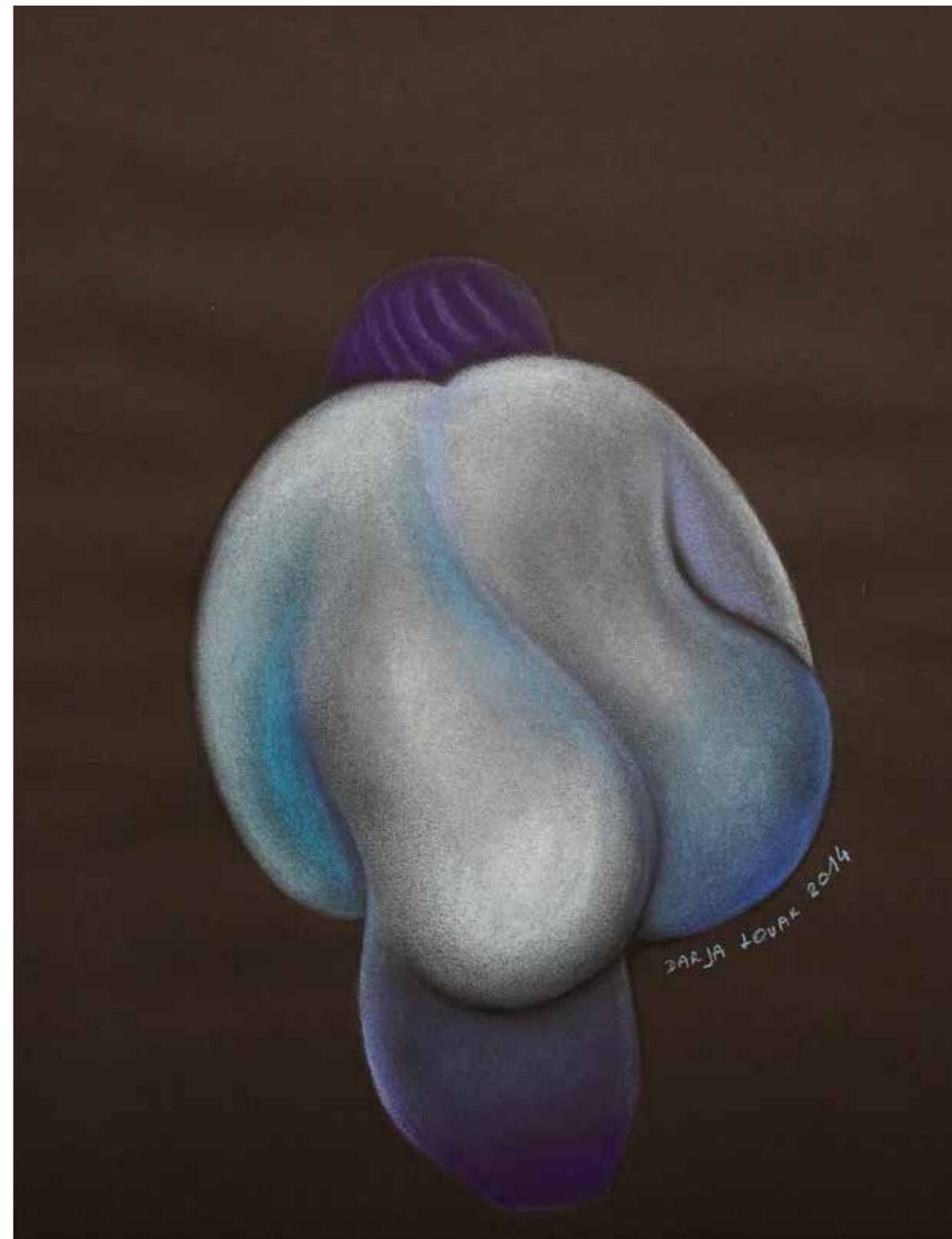
SVETLOBA PETJA | 2010

 KRSTA | 1988

MERI | 1958

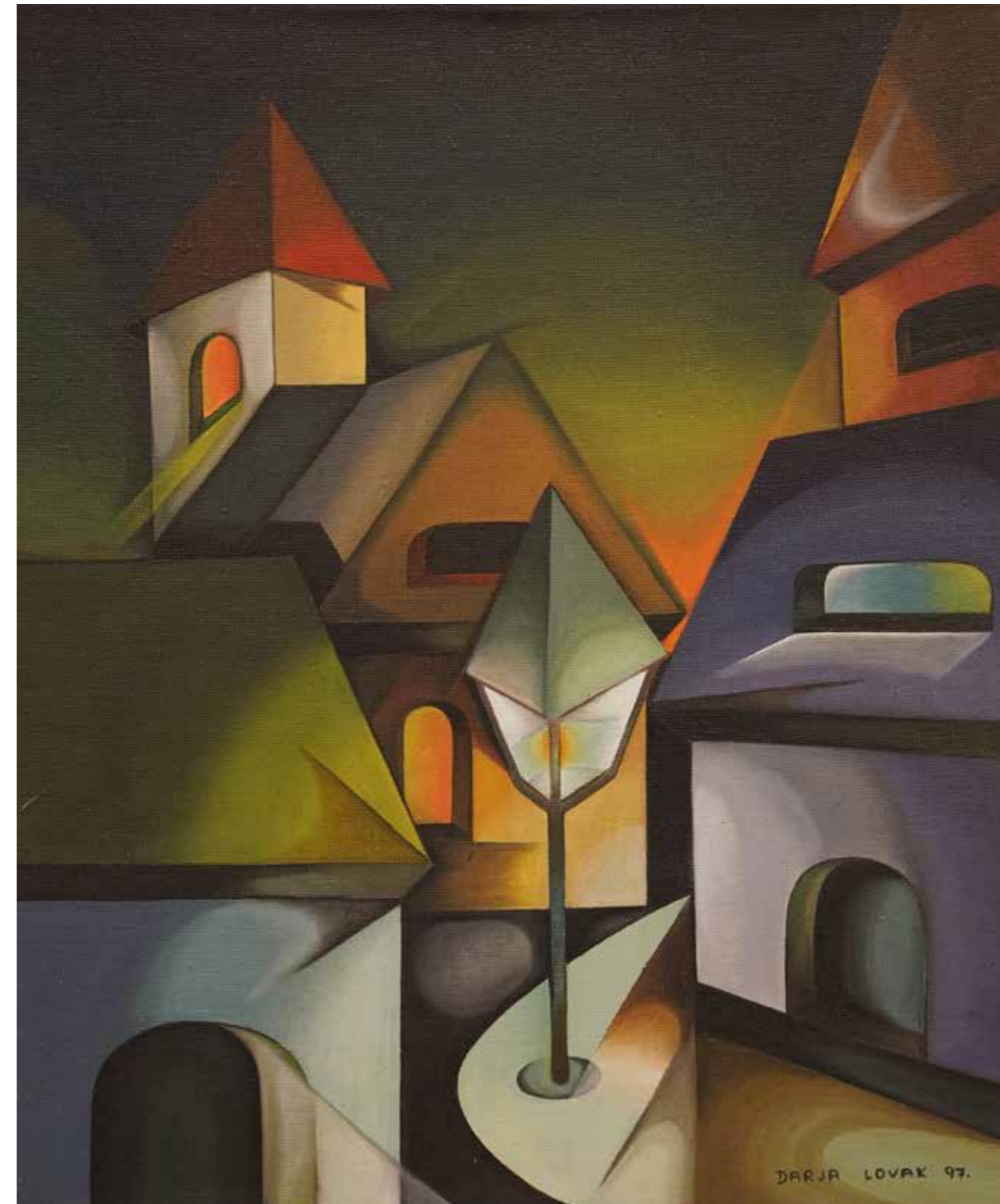
 AKT PO ŽUPANČIČU | 2014

NOTRANJOST | 2019

 LUČ NA ULICI | 1997

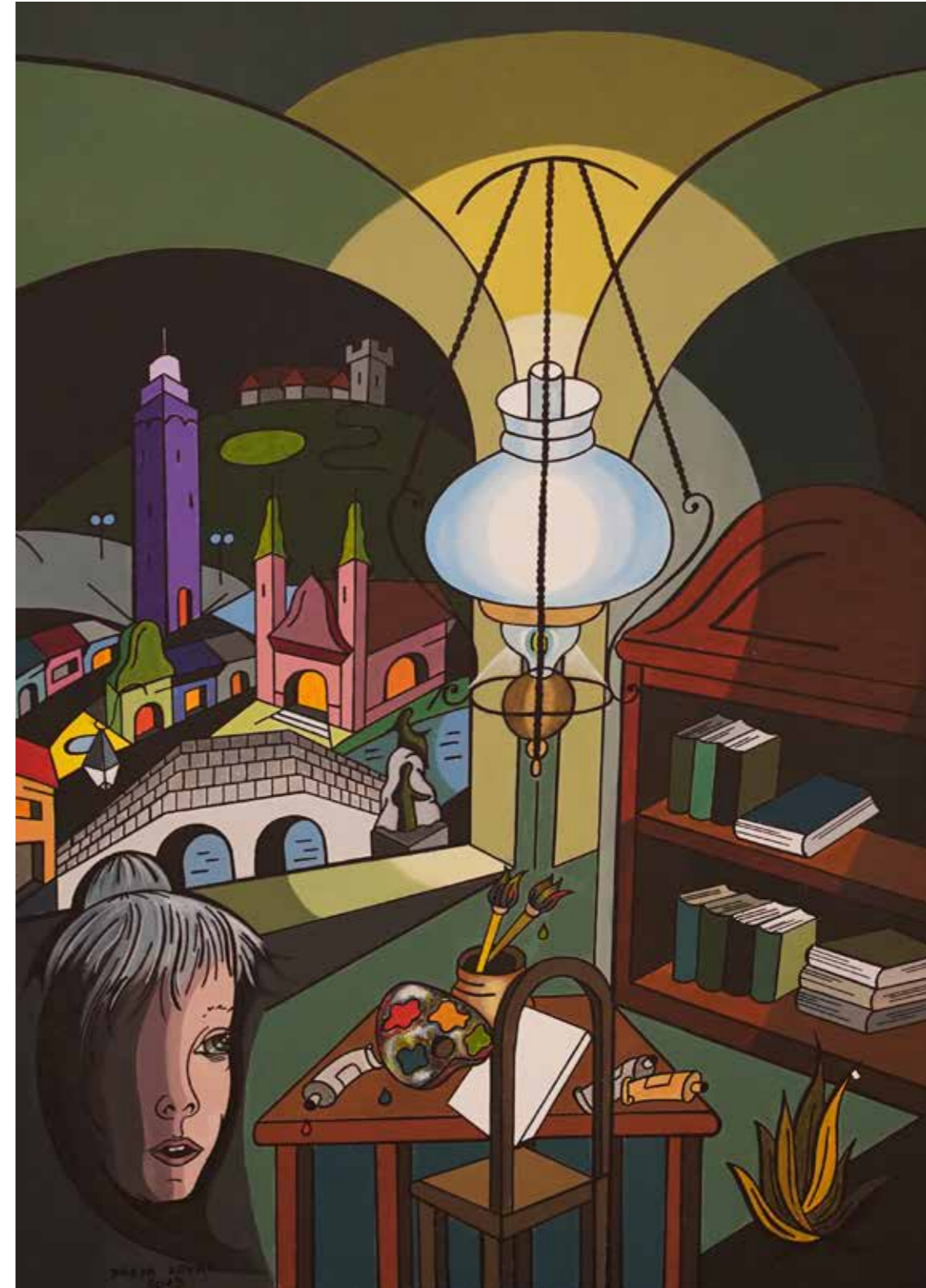
JATA RIB | 2017

 PTICE | 1986

DREVO VRAČANJA | 2010

AVTOPORTRET | 2013

BIOGRAFIJE

RUDI STOPAR

Rudi Stopar se je rodil leta 1939 v Boštanju, v družini z dolgoletno kovaško tradicijo. Končal je srednjo strojno šolo in bil zaposlen v različnih podjetjih.

Slovensko pripovedništvo in tradicijo je spoznaval s pomočjo Boža Račiča, znanega slovenskega etnografa in učitelja. Že leta 1958 se je z drugimi ustvarjalci (Fabjančič, Mikolič, Dvoršak, Zemljak, Hrovatič ...) povezal v krškem likovnem klubu KLIK. Od leta 1959 dalje so člani kluba razstavljali v Galeriji samorastnikov na brestaniškem gradu. Približno istočasno so našli mentorja, pedagoga Zorana Didka in kiparja – medaljerja Vladimirja Štovička, ki sta umetnike spodbujala in usmerjala. Leta 1970 se je Rudi Stopar udeležil 3. Mednarodnega tabora likovnih samorastnikov Trebnje in pričel aktivneje sodelovati pri upravljanju Tabora in galerije: leta 1978 je namreč postal član skupščine, ki je sodelovala pri organizaciji Tabora. Udeležil se je desetih Taborov (3., 5., 6., 9., 10., 11., 12., 13., 14. in 45. Mednarodnega tabora likovnih samorastnikov v Trebnjem). Trebanjska galerija v zbirki hrani 14 njegovih del. Deseti brat stoji na križišču pri vhodu v Trebnje. Rudi Stopar redno sodeluje na številnih likovnih srečanjih, tako v Sloveniji kot tujini. Pred dvajsetimi leti je bil soustanovitelj Društva likovnikov Krško – OKO, katerega predsednik je bil dve leti. Njegova dela so razstavljena v različnih svetovnih galerijah in zbirkah, tudi v zbirkah naivne umetnosti.

Rudi Stopar je prejel več nagrad in priznanj, med drugim zlato Prešernovo plaketo Občine Krško in zlato plaketo Občine Sevnica, postal pa je tudi častni občan mesta Dundas v Kanadi. Je tudi prejemnik častne nagrade Dolenjskega kulturnega festivala v Kostanjevici na Krki leta 1970, bronaste medalje na XVII. Mednarodnem salonu Paris-Sud v Franciji leta 1976, zlate plakete L.V.A.F.E. v Antibesu v Franciji leta 1977, zlate plakete Mednarodnega tabora likovnih samorastnikov Trebnje in več nagrad oz. plaket za najboljše delo na Formi vivi Makole.

Ta del Rudijeve biografije ne spada, kot bi morda kdo mislil, v rubriko zanimivosti, pač pa je precej pomemben za vsak poskus poglobljenega razumevanja njegove ustvarjalne poti. Gotovo ni naključje, da umetnik od vseh materialov najraje uporablja kovine, izmed katerih sta mu najbolj pri srcu železo in baker. Kot pravi sam: »Železo je pri meni glavno, saj je primerno tako za notranjo kot za zunanjo postavitev, še posebej ker ga sam površinsko obdelam in zaščitim. Pri bakru pa ohranjam svežino bakrene barve.

Če kipi stojijo zunaj ali jih pustim nezaščitene, kovina postane takšna kot bron.«

Poleg likovnega ustvarjanja je Rudi Stopar zelo dejaven tudi na področju literature. Doslej je izdal že 17 pesniških zbirk: Zavrčki (1987), V pomendranem času (1995), Vlakna mojega raja (2000), Tolmuni neba (2004) in Čas pelje mimo (2010) ter več zbirk haikujev. Haikui Rudija Stoparja so prevedeni v številne svetovne jezike. Zanje je avtor prejel več mednarodnih nagrad: leta 1993 je prejel prestižno nagrado na Japonskem, naslednje leto pa je na 5. mednarodnem festivalu haiku poezije osvojil prvo nagrado.

Rudijev likovni opus je obširen: šteje preko tisoč kiparskih enot, med katerimi je 35 spomenikov in parkovnih skulptur. Izdal je tudi 14 grafičnih map ter izdelal številne vitraže in slikarska dela.

Izbor samostojnih razstav – od skupno 91:

1969 – Prosvetni dom Slovenske Konjice

1970 – Delavski klub Velenje

1971 – Galerija 22, Ljubljana

Galerija Ortner, Beljak, Avstrija

1975 – Galerija likovnih samorastnikov Trebnje

Delavski dom Zagorje

1976 – Galerija Društvenega središča zagrebških žena, Zagreb, Hrvaška

1983 – Muzej NOV, Celje

1987 – Galerija Mirko Virius, Zagreb, Hrvaška

1997 – razstave v mestih Hamilton, London, St. Catharines, Dundas, Toronto in Cambridge, Kanada

1998 – Galerija Gambsy, Hamilton, Kanada

1999 – Posavski muzej Brežice

2001 – Loški muzej Škofja Loka

2005 – Zavod za kulturo madžarske narodnosti Lendava

2006 – izobraževalni zavod v Ludbregu, Hrvaška

galerija Artum, Ludbreg, Hrvaška

2007 – galerija v mestu Gaziantep, Turčija

Mestna galerija Šoštanj

2008 – Mestni muzej v Slovenski Bistrici

Središče umetnosti Mizyal, Gaziantep, Turčija

2009 – galerija Grad, Polhov Gradec

Galerija v parku, Krško

Posavski muzej Brežice

DARJA LOBNIKAR LOVAK

Darja Lobnikar Lovak se je rodila leta 1948 v Ljubljani. Po končani gimnaziji se je vpisala na višjo šolo za aranžerje – dekoraterje v Zagrebu, kjer je leta 1970 diplomirala. Umetniško izobraževanje je nadaljevala na Mali akademiji v Zagrebu, s tečaji iz slikarstva, tapiserije, keramike, kiparstva. Končala je tudi tečaj stripa in animacije v Zagreb filmu. Poklicno se je ukvarjala s slikarstvom in kiparstvom. Ilustrirala je hrvaški prevod Kozlovske sodbe v Višnji Gori, zgodovinsko povest Rudija Šimaca Legenda o sveti Marjeti in sveti Heleni ter druge publikacije. Trebnje je spoznavala z možem Brankom Lovakom od leta 1983, ko se je udeležila 16. Mednarodnega tabora likovnih samorastnikov Trebnje. Skupno se je udeležila dvaindvajsetih Taborov in na 50. Taboru prejela zahvalo za sodelovanje. Je dobitnica številnih nagrad in priznanj, med drugim zlate plakete likovnih samorastnikov Trebnje, zlate plakete v Varenni, plaket v Modeni in v Subotici ter certifikata na Zlati paleti v Piranu. Bila je članica Hrvaškega društva naivnih umetnikov, Hrvaške skupnosti samostojnih umetnikov in Hrvaškega društva karikaturov.

Njena življenjska pot se je končala leta 2018 v Ljubljani.

Darja je bila do svojega dela pogosto zelo kritična, večkrat je poudarjala, da nima akademske izobrazbe. To sicer v formalnem smislu drži, vendar je ob tem treba poudariti, da je z nenehnim (neformalnim) izpopolnjevanjem dosegla pravo mojstrstvo: njena linija je po površini drsela vse bolj suvereno in izrisovala vse bolj prefinjene figure. Priznati je treba, da takšne tehnike ne premore ravno veliko diplomantov umetniških akademij.

Samostojne razstave:

1985 – Galerija Palainovka, Zagreb, Hrvaška

1986 – Dom JNA, Osjek, Hrvaška

1987 – Galerija Mirko Virius, Zagreb, Hrvaška
galerija v Ljubljani

1988 – Galerija La Vague, Ženeva, Švica

1990 – Galerija Mirko Virius, Zagreb, Hrvaška

1992 – Evropski dom Zagreb, Hrvaška

1996 – Galerija Mirko Virius, Zagreb, Hrvaška
Galerija Loterije Slovenije, Ljubljana
Galerija Avsenik, Begunje

1997 – Slovenski dom Zagreb, Hrvaška

1998 – Galerija Mirko Virius, Zagreb, Hrvaška

2002 – Galerija Mirko Virius, Zagreb, Hrvaška

2002 – Slovenski dom, Zagreb, Hrvaška

2011 – Slovenski dom, Zagreb, Hrvaška

2014 – KULT 3000, Ljubljana

2011 – postavitev stalne zbirke Ogleđ, Grad Sevnica
razstava na gradu Betnava

2014 – Kulturni dom Hrastnik

2016 – Posavski muzej Brežice

2018 – galerija na Prevaljah

2020 – prva fotografska razstava, galerija Eskulap,
Sevnica

Rudi Stopar je sodeloval tudi na 227 skupinskih razstavah doma in v tujini.

Petnajst let je izdeloval skulpture za Društvo ekonomistov Dolenjske in Bele krajine – kot nagrado mojstrstva in odličnosti za odličnike kulturnega, gospodarskega in družbenega pomena. Vse skulpture so bile tematsko izdelane, pisane na kožo nagrajencem.

SEZNAM RAZSTAVLJENIH DEL

RUDI STOPAR

1. *Meri, 1958, 26 cm x 9 cm x 7 cm, železo, last Rudija Stoparja*
2. *Čarovnica, 1969, 20,5 cm x 21,5 cm x 10 cm, železo, zasebna last*
3. *Utrujeni Deseti brat, 1975, 36 cm x 25 cm x 17 cm, železo, zasebna last*
4. *Ogledalo, 1979, 39 cm x 17,5 cm x 18 cm, železo, last GLST, inv. št. GT427*
5. *Strah, 1990, 42 cm x 20 cm x 11 cm, železo, zasebna last*
6. *Petelin, 1994, 62 cm x 33 cm x 20 cm, železo, zasebna last*
7. *Nad Brdavsca, 1996, 37,5 cm x 20,5 cm x 15 cm, železo, zasebna last*
8. *Barjanec – Drevak, 1996, 24 cm x 34 cm x 13 cm, železo, last Rudija Stoparja*
9. *Drevo vračanja, 2010, 96 cm x 38 cm x 15,5 cm, železo, last Rudija Stoparja*
10. *Svetloba petja, 2010, 59 cm x 58 cm x 13 cm, železo, last Rudija Stoparja*
11. *Plastenje, 2011, 71,5 cm x 32 cm x 25 cm, železo, last Rudija Stoparja*
12. *Življenje, 2016, 21 cm x 43,5 cm x 14 cm, železo, last Rudija Stoparja*
13. *Jata rib, 2017, 15 cm x 15 cm x 14 cm, železo, last Rudija Stoparja*
14. *Sijaj ikre, 2017, 13 cm x 12 cm x 12 cm, glazirana žgana glina, last Rudija Stoparja*
15. *Znotraj – zunaj, 2017, 14,5 cm x 10 cm x 10 cm, železo, last Rudija Stoparja*
16. *Preboj, 2018, 24 cm x 49 cm x 13 cm, železo, last Rudija Stoparja*
17. *Notranjost, 2019, 53 cm x 13,5 cm x 12,5 cm, železo, last Forme vive Makole*
18. *Povezani, 2019, 30,5 cm x 15 cm x 12 cm, glazirana žgana glina, last Rudija Stoparja*

DARJA LOBNIKAR LOVAK

19. *Avtoportret, b. d., 55 cm x 44,5 cm, akril na platnu, last Marka Lovaka*
20. *Diptih Luč iz stanovanja, b. d., 101 cm x 40 cm, pastel na papirju, last Marka Lovaka*
21. *Rumena roža, b. d., premer: 15 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
22. *Rumena vrtnica, b. d., premer: 10 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
23. *Trobentica, b. d., premer: 10 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
24. *Ptice, 1986, 50 cm x 45 cm, olje na steklu, last GLST, inv. št. GT651*
25. *Polžek, 1987, 35 cm x 30 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
26. *Krsta, 1988, 50 cm x 45 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
27. *Trebnje – cerkev, 1990, 29,6 cm x 20,9 cm, svinčnik na papirju, last Marka Lovaka*
28. *Ladja v krvi, 1991, 50 cm x 36 cm, tuš in akril na papirju, last Marka Lovaka*
29. *Krvave rože, 1991, 50 cm x 36 cm, tuš in akril na papirju, last Marka Lovaka*
30. *Tihožitje s kozarci, 1991, 50 cm x 36 cm, tuš in akril na papirju, last Marka Lovaka*
31. *Ona z jabolkom, 1991, 50 cm x 36 cm, tuš in akril na papirju, last Marka Lovaka*
32. *Luč s krvjo, 1991, 50 cm x 36 cm, tuš na papirju, last Marka Lovaka*
33. *Križ, 1992, 23 cm x 18 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
34. *Kača, 1992, 23 cm x 18 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
35. *Mati z otrokom, 1992, 50 cm x 36 cm, tuš na papirju, last Marka Lovaka*
36. *Ogledalo, ogledalo na steni, povej, 1992, 28 cm x 23 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
37. *Stara galerija, 1992, 25,3 cm x 35,2 cm, svinčnik na papirju, last Marka Lovaka*
38. *V ogledalu, 1992, 50 cm x 36 cm, tuš na papirju, last Marka Lovaka*
39. *Ležeči akt, 1994, 23 cm x 33 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
40. *Rumeno cvetje, 1996, 34 cm x 29 cm, olje na steklu, last Marka Lovaka*
41. *Luč na ulici, 1997, 55 cm x 46 cm, olje na platnu, last Marka Lovaka*
42. *Akta, 1998, 42 cm x 29,8 cm, akvarel na papirju, last Marka Lovaka*
43. *Nostalgija, 2007, premer: 60 cm, olje na steklu, last GLST, inv. št. GT1266*
44. *Stražar mesta, 2007, 55 cm x 45 cm, olje na steklu, last GLST, inv. št. GT1034*
45. *Zemlja kot jabolko, po letu 2010, 70 cm x 50 cm, pastel na papirju, last Marka Lovaka*
46. *Avtoportret, 2013, 70 cm x 50 cm, pastel na papirju, last Marka Lovaka*
47. *Akt po Župančiču, 2014, 47,5 cm x 34,5 cm, pastel na papirju, last Marka Lovaka*
48. *Drevo, 2014, 30 cm x 24 cm, pastel na papirju, last Marka Lovaka*

OD PEŠPOTNEGA ČASA DO DANES;
Rudi Stopar, Darja Lobnikar Lovak

Galerija likovnih samorastnikov Trebnje,
3. 10. 2020–14. 2. 2021

Izdajatelj
Center za izobraževanje in kulturo Trebnje –
Galerija likovnih samorastnikov Trebnje

Zanj
Patricija Pavlič

Avtorica besedila
Andrejka Vabič Nose

Dokumentacija
Jože Hrovat, Andrejka Vabič Nose

Jezikovni pregled besedil
Kristina Gregorčič

Fotografije
Alenka Stražišar Lamovšek (celostranske reprodukcije);
arhiv Rudija Stoparja in arhiv GLST (arhivske fotografije)

Skeniranje
Foto Asja

Oblikovanje tiskovin
Meta Gabrijel

Tisk
Alfagraf tiskarna d.o.o.

Naklada
300 izvodov

Cena
5 €

Postavitev razstave
Andrejka Vabič Nose, Jože Hrovat

Galerija likovnih samorastnikov Trebnje
Goliev trg 1, 8210 Trebnje, Slovenija
T: 00386 (0)7 34 82 106, 00386 (0)31 371 404
E: galerija@ciktrebnje.si, www.galerijatrebnje.si

Center za izobraževanje in kulturo Trebnje
Kidričeva ulica 2, 8210 Trebnje, Slovenija
T: 00386 (0)7 34 82 100, F: 00386 (0)7 34 82 102
E: info@ciktrebnje.si, www.ciktrebnje.si

Copyright:
Center za izobraževanje in kulturo Trebnje,
Trebnje 2020.
Vse pravice pridržane.
Tiskano v Sloveniji.

RAZSTAVO SO OMOGOČILI:

**CIK Trebnje – Galerija likovnih
samorastnikov Trebnje,**

Marko Lovak,

Rudi Stopar,

Občina Mirna,

Občina Mokronog - Trebelno,

Občina Trebnje.

Darja Lobnikar Lovak